

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

της 8ης Ιουλίου 2020 *

«Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 – Διοικητικό χρηματικό πρόστιμο που επιβλήθηκε από την ΕΚΤ σε πιστωτικό ίδρυμα λόγω παραβάσεως του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 – Λεπτομερείς κανόνες δημοσιεύσεως στον ιστότοπο της ΕΚΤ – Άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014»

Στην υπόθεση T-203/18,

VQ, εκπροσωπούμενη από την G. Cahill, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενης από τις E. Κουπετίδου, E. Υοο και τον M. Puidokas,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τους I. Guron και J. Bauerschmidt,

και την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις L. Armati και A. Steiblyté και τους K.-P. Wojcik και A. Nijenhuis,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 της ΕΚΤ, της 14ης Μαρτίου 2018, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), καθόσον με την απόφαση αυτή, αφενός, επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 1 600 000 ευρώ και, αφετέρου, αποφασίστηκε η δημοσίευση του προστίμου αυτού στον ιστότοπο της ΕΚΤ χωρίς απαλοιφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας.

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl και I. Nömm (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, VQ, είναι πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται, λόγω της σημασίας του, στην προληπτική εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).
- 2 Στις 27 Δεκεμβρίου 2016, η μονάδα ερευνών της ΕΚΤ απέστειλε στην προσφεύγουσα ανακοίνωση ενστάσεων δυνάμει του άρθρου 126, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 της ΕΚΤ, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο ΕΕΜ, ΕΕ 2014, L 141, σ. 1). Στην προσφεύγουσα προσαπτόταν ότι προέβη σε πράξεις εξαγοράς ιδίων μετοχών, μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2014 και της 7ης Νοεμβρίου 2016, χωρίς να έχει ζητήσει την προηγούμενη άδεια της αρμόδιας αρχής, κατά παράβαση του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, και διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6). Κατά το άρθρο 521, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 575/2013, η διάταξη αυτή, η οποία άρχισε να ισχύει στις 28 Ιουνίου 2013, άρχισε να εφαρμόζεται μόλις από την 1η Ιανουαρίου 2014.
- 3 Στις 10 Φεβρουαρίου 2017, η προσφεύγουσα διατύπωσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της ανακοινώσεως των ενστάσεων.
- 4 Στις 29 Ιουνίου 2017, η μονάδα ερευνών της ΕΚΤ διαβίβασε στην προσφεύγουσα σχέδιο αποφάσεως, προκειμένου να της παράσχει τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις επί του ποσού του επικείμενου διοικητικού χρηματικού προστίμου 1 600 000 ευρώ.
- 5 Στις 17 και 18 Ιουλίου 2017, η προσφεύγουσα υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί του ως άνω σχεδίου αποφάσεως.
- 6 Στις 23 Νοεμβρίου 2017, η ΕΚΤ εξέδωσε απόφαση, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), με την οποία, πρώτον, εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα, εξαγοράζοντας ίδιες μετοχές μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2014 και 7ης Νοεμβρίου 2016, διέπραξε παράβαση συνιστάμενη στη μη τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013 υποχρεώσεως λήψεως προηγούμενης άδειας από την αρμόδια αρχή πριν την εξαγορά μέσω κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, δεύτερον, της επέβαλε διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 1 600 000 ευρώ και, τρίτον, αποφάσισε τη δημοσίευση του διοικητικού χρηματικού προστίμου αυτού στον ιστότοπο της ΕΚΤ, χωρίς απαλοιφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας.

- 7 Στις 22 Δεκεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα ζήτησε την επανεξέταση της ως άνω αποφάσεως βάσει του άρθρου 24, παράγραφοι 1, 5 και 6, του κανονισμού 1024/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της αποφάσεως 2014/360/ΕΕ της ΕΚΤ, της 14ης Απριλίου 2014, σχετικά με την ίδρυση διοικητικού συμβουλίου επανεξέτασης και τον κανονισμό λειτουργίας του (ΕΕ 2014, L 175, σ. 47). Στις 25 Ιανουαρίου 2018 διεξήχθη ακρόαση ενώπιον του διοικητικού συμβουλίου επανεξετάσεως.
- 8 Στις 21 Φεβρουαρίου 2018, το διοικητικό συμβούλιο επανεξετάσεως εξέδωσε γνωμοδότηση με την οποία έκρινε νόμιμη την απόφαση της ΕΚΤ.
- 9 Στις 14 Μαρτίου 2018, η ΕΚΤ εξέδωσε την απόφαση ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, η οποία, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 7, του ίδιου κανονισμού, κατήργησε και αντικατέστησε την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2017, διατηρώντας το ίδιο περιεχόμενο (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 10 Πρώτον, η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας συνιστούσε παράβαση. Υπενθύμισε ότι, από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού 575/2013, ήτοι από την 1η Ιανουαρίου 2014, προέκυπτε από το άρθρο 77, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, καθώς και από το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 241/2014 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 575/2013 όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για ιδρύματα (ΕΕ 2014, L 74, σ. 8), ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα που επιθυμούσε να εξαγοράσει μέσα κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 έπρεπε να λάβει την προηγούμενη άδεια της αρμόδιας αρχής. Η ΕΚΤ υπενθύμισε ότι η ίδια αποτελούσε την αρμόδια αρχή κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, από τις 4 Νοεμβρίου 2014, και ότι τα σχετικά καθήκοντα ασκούσε προηγουμένως, έναντι της προσφεύγουσας, η Banco de España (Τράπεζα της Ισπανίας).
- 11 Η ΕΚΤ επισήμανε ότι η προσφεύγουσα είχε προβεί σε εξαγορά ιδίων μετοχών, χωρίς να ζητήσει προηγούμενη άδεια από την αρμόδια αρχή, κατά την έννοια του κανονισμού 575/2013. Υπενθύμισε ότι, στις 16 Μαρτίου 2016, η προσφεύγουσα είχε ζητήσει από τη μεικτή εποπτική ομάδα διευκρινίσεις σχετικά με το ζήτημα αν το άρθρο 77 του κανονισμού 575/2013 είχε εφαρμογή επί των συναλλαγών που αφορούσαν ίδιες μετοχές της, ζήτημα επί του οποίου η ομάδα αυτή παρέσχε καταφατική απάντηση στις 23 Μαρτίου 2016. Υπογράμμισε ότι η προσφεύγουσα εξακολούθησε ωστόσο να διενεργεί εξαγορές ιδίων μετοχών χωρίς άδεια, από τις 24 Μαρτίου έως τις 7 Νοεμβρίου 2016.
- 12 Εξ αυτού η ΕΚΤ συνήγαγε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε τηρήσει το άρθρο 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 241/2014, κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 7 Νοεμβρίου 2016, και ότι η παράβαση αυτή είχε διαπραχθεί τουλάχιστον εξ αμελείας από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 23 Μαρτίου 2016 και εκ προθέσεως από τις 24 Μαρτίου έως τις 7 Νοεμβρίου 2016.
- 13 Δεύτερον, η ΕΚΤ επέβαλε διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 1 600 000 ευρώ στην προσφεύγουσα, λόγω της παραβατικής συμπεριφοράς της. Υπογράμμισε ότι μπορούσε νομίμως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, να επιβάλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο σε περίπτωση παραβάσεως απαιτήσεως απορρέουσας από πράξεις του δικαίου της Ένωσης που έχουν άμεση εφαρμογή, παραβάσεως για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν διοικητικά χρηματικά πρόστιμα δυνάμει των σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης. Υπενθύμισε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, οι επιβαλλόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι «αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές».
- 14 Ως ελαφρυντικές περιστάσεις, η ΕΚΤ έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε ενημερώσει με δική της πρωτοβουλία τη μεικτή εποπτική ομάδα για τη συμπεριφορά που συνιστούσε την παράβαση και ότι, μετά τις 7 Νοεμβρίου 2016, είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπείχε από το άρθρο 77, στοιχείο

α', του κανονισμού 575/2013. Έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι, καθ' όλο το χρονικό διάστημα τελέσεως της παραβάσεως, η προσφεύγουσα, στις δηλώσεις της σχετικά με τις απαιτήσεις της ιδίων κεφαλαίων, ορθώς είχε αφαιρέσει τις εκ μέρους της διενεργηθείσες εξαγορές μετοχών.

- 15 Η ΕΚΤ εκτίμησε ότι το διοικητικό χρηματικό πρόστιμο ύψους 1 600 000 ευρώ, το οποίο αντιστοιχούσε σε ποσοστό 0,03 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας, συνιστούσε αναλογική κύρωση.
- 16 Τρίτον, η ΕΚΤ αποφάσισε να δημοσιεύσει στον ιστότοπό της το επιβληθέν διοικητικό χρηματικό πρόστιμο χωρίς απαλοιφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας. Υπενθύμισε, κατ' ουσίαν, ότι τόσο από την αιτιολογική σκέψη 38 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338), όσο και από το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, προκύπτει ότι οι διοικητικές κυρώσεις πρέπει κατ' αρχήν να δημοσιεύονται, προκειμένου να διασφαλίζεται το αποτρεπτικό τους αποτέλεσμα. Εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, το οποίο καθιστά δυνατή την ανωνυμοποιημένη δημοσίευση διοικητικού χρηματικού προστίμου.
- 17 Στις 15 Μαρτίου 2018, η προσφεύγουσα ενημέρωσε την ΕΚΤ ότι εξέταζε το ενδεχόμενο να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως και να υποβάλει αίτηση προσωρινών μέτρων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τη δημοσίευση του επιβληθέντος προστίμου.
- 18 Στις 20 Μαρτίου 2018, η ΕΚΤ ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την πρόθεσή της να δημοσιεύσει το διοικητικό χρηματικό πρόστιμο μεταξύ των βραδινών ωρών της 21ης Μαρτίου 2018 και των πρωινών ωρών της 22ας Μαρτίου 2018.
- 19 Το πρωί της 22ας Μαρτίου 2018, η προσφεύγουσα ενημέρωσε την ΕΚΤ για την πρόθεσή της να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως και να υποβάλει αίτηση προσωρινών μέτρων. Την ίδια ημέρα, η ΕΚΤ άφησε στην προσφεύγουσα χρονικό περιθώριο έως τις 23 Μαρτίου 2018, ώρα 12:00, προκειμένου να υποβάλει την εν λόγω αίτηση, ειδάλλως θα δημοσίευε το πρόστιμο στον ιστότοπό της στις 26 Μαρτίου 2018.
- 20 Στις 8 Μαΐου 2018, το χρηματικό πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της ΕΚΤ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 2018, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Με έγγραφο που κατέθεσε την ίδια ημερομηνία στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα περί τηρήσεως της ανωνυμίας.
- 22 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Μαρτίου 2018, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με την οποία, κατ' ουσίαν, ζήτησε από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου να αναστείλει την εκτέλεση του σημείου 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο αφορούσε τη δημοσίευση του επιβληθέντος διοικητικού χρηματικού προστίμου, και, επικουρικώς, να αναστείλει την εκτέλεση του εν λόγω σημείου 5 καθόσον προέβλεπε τη δημοσίευση του προστίμου αυτού χωρίς απαλοιφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας.
- 23 Η ως άνω αίτηση της προσφεύγουσας απορρίφθηκε με διάταξη της 3ης Μαΐου 2018, VQ κατά ΕΚΤ (T-203/18 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:261), ο δε Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

- 24 Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2018, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος (προηγούμενη σύνθεση) έκανε δεκτό το αίτημα περί τηρήσεως της ανωνυμίας που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα.
- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου και στις 9 Ιουλίου 2018, αντιστοίχως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρέμβουν υπέρ της ΕΚΤ. Με αποφάσεις της 27ης Ιουλίου και της 17ης Αυγούστου 2018, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου (προηγούμενη σύνθεση) επέτρεψε στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή να παρέμβουν υπέρ της ΕΚΤ.
- 26 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατά το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε την ΕΚΤ να απαντήσει σε μια ερώτηση και τους λοιπούς διαδίκους να προβάλουν την άποψή τους. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στο αίτημα αυτό εντός των ταχθεισών προθεσμιών.
- 27 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή, ο οποίος τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 28 Κατόπιν προτάσεως του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.
- 29 Οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως, βάσει του άρθρου 106 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.
- 30 Το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 31 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.
- 32 Η ΕΚΤ και η Επιτροπή ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 33 Το Συμβούλιο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει ως προδήλως αβάσιμη την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα σε σχέση με το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013.

Σκεπτικό

- 34 Προκαταρκτικώς, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα, με το δεύτερο αίτημά της, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, ότι το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 είναι παράνομο και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 35 Το αίτημα αυτό πρέπει να νοηθεί ως αίτημα για τη διαπίστωση, στο πλαίσιο παρεμπόμποντος ελέγχου, του παράνομου χαρακτήρα του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013. Επομένως, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ πρέπει να εξεταστεί αποκλειστικώς και μόνο στο πλαίσιο της εξετάσεως του αιτήματός της περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 36 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ο δεύτερος παράβαση του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ και, ο τρίτος, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, στο πλαίσιο αιτιάσεως που αφορά, κατ' ουσίαν, έλλειψη νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- 37 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις, εκ των οποίων η πρώτη αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη και η δεύτερη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη

- 38 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ διαπίστωσε, σε βάρος της προσφεύγουσας, παράβαση του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013, συνιστάμενη στην εξαγορά ορισμένων μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, χωρίς προηγούμενη άδεια της αρμόδιας αρχής, για την οποία της επέβαλε διοικητική κύρωση δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013.
- 39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι δεν είχε υποχρέωση προς τήρηση του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013 καθ' όσο χρόνο δεν τύγχαναν εφαρμογής όλες οι σχετικές με τα ίδια κεφάλαια απαιτήσεις των οποίων γίνεται μνεία στο άρθρο 78, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Εξ αυτού συνάγει ότι, στο μέτρο κατά το οποίο η απαίτηση κατοχής αποθεμάτων ασφαλείας διατηρήσεως κεφαλαίου που προβλέπει η οδηγία 2013/36, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 575/2013, ισχύει στην Ισπανία μόλις από την 1η Ιανουαρίου 2016, δεν ήταν δυνατόν να διαπράξει παράβαση του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013 πριν από την ημερομηνία αυτή. Κατά την άποψή της, από τα ανωτέρω προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι η ΕΚΤ, επιβάλλοντάς της διοικητικό χρηματικό πρόστιμο για τη συμπεριφορά αυτή, στηρίχθηκε σε διατάξεις της οδηγίας 2013/36 που δεν ήταν ακόμη εφαρμοστέες

και παρέβη τόσο το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 όσο και την αρχή της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και ποινών, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη.

- 40 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη από την Επιτροπή, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 41 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, «[γ]ια τον σκοπό της εκτέλεσης των καθηκόντων που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, σε περίπτωση που πιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών ή μεικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, παραβούν μια απαίτηση βάσει σχετικών άμεσα εφαρμοστέων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, για την οποία οι αρμόδιες αρχές έχουν στη διάθεσή τους διοικητικά χρηματικά πρόστιμα βάσει της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας, η ΕΚΤ δύναται να επιβάλει διοικητικά χρηματικά πρόστιμα».
- 42 Επομένως, για να μπορεί η ΕΚΤ να επιβάλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο, πρέπει να συντρέχουν δύο σωρευτικές προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση έγκειται στο αντικείμενο της παραβάσεως, η οποία πρέπει να αφορά άμεσα εφαρμοστέα σχετική πράξη του δικαίου της Ένωσης. Η δεύτερη προϋπόθεση έγκειται στο ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έχουν την εξουσία να επιβάλουν διοικητικό χρηματικό πρόστιμο για την παράβαση αυτή δυνάμει των σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης.
- 43 Στο πλαίσιο του εξεταζόμενου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί αποκλειστικώς και μόνο τη συνδρομή της πρώτης προϋποθέσεως του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, στηριζόμενη στην επιχειρηματολογία που εκτέθηκε στη σκέψη 39 ανωτέρω.
- 44 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 45 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι η προσφεύγουσα προέβη, μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2014 και 7ης Νοεμβρίου 2016, σε εξαγορές ιδίων μετοχών οι οποίες καταλέγονταν μεταξύ των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, χωρίς να ζητήσει προηγουμένως την άδεια της αρμόδιας αρχής, ήτοι της Τράπεζας της Ισπανίας, και, εν συνεχεία, από τις 4 Νοεμβρίου 2014 και εξής, της ΕΚΤ.
- 46 Κατά το άρθρο 77 του κανονισμού 575/2013, με τίτλο «Προϋποθέσεις μείωσης των ιδίων κεφαλαίων»:
- «1. Απαιτείται η προηγούμενη άδεια της αρμόδιας αρχής προκειμένου ένα ίδρυμα να προβεί σε αμφότερες ή σε οποιαδήποτε από τις κατωτέρω ενέργειες:
- α) μείωση, εξόφληση ή επαναγορά των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 που έχουν εκδοθεί από το ίδρυμα με τρόπο που επιτρέπεται δυνάμει της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας,
- β) εξάσκηση της ανάκλησης, εξόφληση, αποπληρωμή ή επαναγορά πρόσθετων μέσων της κατηγορίας 1 ή της κατηγορίας 2, αναλόγως, πριν από την ημερομηνία συμβατικής ληκτότητάς τους.»
- 47 Επομένως, το άρθρο 77 του κανονισμού 575/2013 αποτελεί διάταξη άμεσα εφαρμοστέας πράξεως του δικαίου της Ένωσης, η οποία επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να λαμβάνουν προηγούμενη άδεια από την αρμόδια αρχή πριν από την εξόφληση ή την εξαγορά, μεταξύ άλλων, μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.
- 48 Επιπλέον, το γράμμα του άρθρου 77 του κανονισμού 575/2013 δεν επιδέχεται παρερμηνεία και επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να ζητούν την προηγούμενη άδεια της αρμόδιας αρχής, υποχρέωση της οποίας η ύπαρξη εξαρτάται αποκλειστικώς από τη συνδρομή των περιπτώσεων που προβλέπονται στα στοιχεία α' και β' της ίδιας διατάξεως και όχι από την εφαρμογή των διατάξεων άλλων πράξεων της Ένωσης.

- 49 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία η αρμόδια αρχή δεν μπορούσε να ασκήσει τον έλεγχο της βάσει του άρθρου 78 του κανονισμού 575/2013.
- 50 Βεβαίως, αληθεύει ότι σκοπός του άρθρου 77 του κανονισμού 575/2013 είναι να παράσχει στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να ασκήσει την αποστολή την οποία της αναθέτει το άρθρο 78 του ίδιου κανονισμού και η οποία συνίσταται στον έλεγχο των επιπτώσεων που θα είχε η σχεδιαζόμενη από ένα ίδρυμα μείωση των ιδίων κεφαλαίων επί της τηρήσεως των ελάχιστων απαιτήσεων περί ιδίων κεφαλαίων. Εντούτοις, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η αρμόδια αρχή ήταν σε θέση να διενεργήσει τέτοιο έλεγχο ως προς αυτήν, και τούτο ήδη πριν από την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας 2013/36 σχετικά με τα αποθέματα ασφαλείας διατηρήσεως κεφαλαίου.
- 51 Κατά το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 575/2013, με τίτλο «Εποπτική άδεια για τη μείωση των ιδίων κεφαλαίων»:
- «1. Η αρμόδια αρχή χορηγεί την άδειά της για τη μείωση, επαναγορά, ανάκληση ή εξόφληση των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, των πρόσθετων μέσων της κατηγορίας 1 ή των μέσων της κατηγορίας 2 εφόσον πληρούνται οποιαδήποτε από τις κατωτέρω προϋποθέσεις:
- [...]
- β) το ίδρυμα έχει αποδείξει επαρκώς στην αρμόδια αρχή ότι τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, μετά τη σχετική ενέργεια, θα υπερέβαιναν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 92, παράγραφος 1, του παρόντος κανονισμού και την απαίτηση συνδυασμένου αποθέματος ασφαλείας όπως ορίζεται στο άρθρο 128, σημείο 6, της οδηγίας [2013/36] κατά περιθώριο που μπορεί να κριθεί απαραίτητο από την αρμόδια αρχή βάσει του άρθρου 104, παράγραφος 3, της οδηγίας [2013/36].»
- 52 Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση των επιπτώσεων της σχεδιαζόμενης από ένα ίδρυμα μείωσης των ιδίων κεφαλαίων διενεργείται σε σχέση με το ελάχιστο επίπεδο ιδίων κεφαλαίων που πρέπει να διατηρεί ένα πιστωτικό ίδρυμα βάσει όχι μόνο της οδηγίας 2013/36, αλλά και του κανονισμού 575/2013.
- 53 Επομένως, στο μέτρο κατά το οποίο οι απαιτήσεις περί ιδίων κεφαλαίων, τις οποίες προβλέπει το άρθρο 92, παράγραφος 1, του κανονισμού 575/2013, ίσχυαν ήδη από την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, η αρμόδια αρχή είχε τη δυνατότητα να ελέγξει τις επιπτώσεις που είχαν οι εξαγορές ιδίων κεφαλαίων της προσφεύγουσας επί της τηρήσεως των ισχυουσών για αυτήν ελάχιστων απαιτήσεων περί ιδίων κεφαλαίων, όπως αυτές απορρέουν από την εν λόγω διάταξη.
- 54 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η ΕΚΤ δεν παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και δεν παραβίασε την αρχή της νομιμότητας των αξιόποινων πράξεων και ποινών, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

– Επί του παραδεκτού της αιτιάσεως

- 55 Η ΕΚΤ φρονεί ότι η αιτίαση που αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθόσον προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως.
- 56 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι κατά το άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, απαγορεύεται κατά τη διάρκεια της δίκης η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκλυψαν κατά τη διαδικασία. Εντούτοις, ισχυρισμός ο οποίος συνιστά ανάπτυξη ισχυρισμού που προβλήθηκε προηγουμένως, ρητώς ή εμμέσως, με το δικόγραφο της προσφυγής και ο οποίος συνδέεται στενά με αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός. Προκειμένου

ένα νέο επιχείρημα να μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανάπτυξη ισχυρισμού ή αιτιάσεως που προβλήθηκε προηγουμένως, πρέπει να έχει ακούοντως στενό σύνδεσμο με τους ισχυρισμούς ή τις αιτιάσεις που εκτέθηκαν αρχικώς στο δικόγραφο της προσφυγής, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως αποτέλεσμα της φυσιολογικής εξελίξεως της συζητήσεως στο πλαίσιο κατ' αντιμωλία διαδικασίας (βλ. απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2017, Petron κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-452/15, EU:T:2017:822, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 57 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ, επιβάλλοντάς της διοικητικό χρηματικό πρόστιμο, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των αμφιβολιών ως προς την έκταση εφαρμογής του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013, της καλής πίστεως της προσφεύγουσας, της διαφάνειας της συμπεριφοράς της, της εκ μέρους της τηρήσεως των απαιτήσεων περί ιδίων κεφαλαίων και του γεγονότος ότι η εξαγορά ιδίων μετοχών αποτελεί συνήθη πρακτική στην Ισπανία και, αφετέρου, της υπάρξεως άλλων, λιγότερο επαχθών μέσων που είχε στη διάθεσή της η ΕΚΤ.
- 58 Επισημαίνεται ότι, με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα, πρώτον, υπογράμμισε, στο σημείο 48, ότι η ΕΚΤ είχε στη διάθεσή της ευρύ φάσμα μέσων, δεύτερον, υποστήριξε, ιδίως στα σημεία 49, 59 και 60, ότι υπήρχαν αμφιβολίες ως προς την ακριβή έκταση εφαρμογής του άρθρου 77, στοιχείο α', και του άρθρου 78 του κανονισμού 575/2013 και ότι ουδεμία διευκρίνιση παρασχέθηκε ως προς το πώς έπρεπε να ερμηνευθούν οι διατάξεις αυτές και, τρίτον, θεώρησε, στο σημείο 64, ότι, αναφορικά με την επιβολή διοικητικού χρηματικού προστίμου, η ΕΚΤ δεν μπορούσε να στηριχθεί, όσον αφορά την προσφεύγουσα, σε ερμηνεία που ήταν δυσμενής για αυτήν.
- 59 Επομένως, μολονότι, στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ρητώς παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας συνεπεία της επιβολής κυρώσεως σε βάρος της, στο ουσιαστικό περιεχόμενο της επιχειρηματολογίας της ενυπήρχε ήδη μια τέτοια επίκριση. Ως εκ τούτου, η αιτίαση περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας η οποία διατυπώθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως πρέπει να θεωρηθεί ως ανάπτυξη αιτιάσεως περιλαμβανομένης στο δικόγραφο της προσφυγής, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 56 ανωτέρω.
- 60 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η εξεταζόμενη αιτίαση είναι, ως εκ τούτου, παραδεκτή.

– Επί της ουσίας της αιτιάσεως

- 61 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή της αναλογικότητας, η οποία συγκαταλέγεται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, επιτάσσει οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να είναι πρόσφορες για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η οικεία ρύθμιση και να μην υπερβαίνουν τα όρια του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των σκοπών αυτών, εξυπακουομένου ότι, στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται επιλογή μεταξύ περισσότερων πρόσφορων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές, τα δε δυσμενή αποτελέσματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2016, Philip Morris Brands κ.λπ., C-547/14, EU:C:2016:325, σκέψη 165 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 62 Συναφώς, αληθεύει ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, η ΕΚΤ «δύνатаι» και, επομένως, δεν υποχρεούται, να επιβάλει διοικητικά χρηματικά πρόστιμα. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ οφείλει να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας όχι μόνον κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, προκειμένου να συμμορφώνεται προς το άρθρο 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, το οποίο διευκρινίζει ότι οι επιβαλλόμενες κυρώσεις είναι «αναλογικές», αλλά επίσης όταν αποφασίζει αν η διαπραχθείσα παράβαση δικαιολογεί την επιβολή κυρώσεως.
- 63 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η επιλογή της ΕΚΤ να επιβάλει διοικητικό χρηματικό πρόστιμο στην προσφεύγουσα δεν είναι δυσανάλογη, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα.

- 64 Πρώτον, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 46 έως 54 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι η έκταση των υποχρεώσεων της προσφεύγουσας μπορούσε σαφώς να συναχθεί από το γράμμα του άρθρου 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013. Επομένως, δεν υπήρχε εύλογη αμφιβολία ως προς την ερμηνεία της νομοθεσίας, η οποία θα μπορούσε να καταστήσει υπέρμετρη την επιβολή διοικητικού χρηματικού προστίμου από την ΕΚΤ σε σχέση με την παράβαση που διέπραξε η προσφεύγουσα.
- 65 Δεύτερον, το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το ότι η προσφεύγουσα εξακολούθησε να επιδεικνύει παραβατική συμπεριφορά και αφού ενημερώθηκε από τη μεικτή εποπτική ομάδα, στις 23 Μαρτίου 2016, για το περιεχόμενο των υποχρεώσεων που υπείχε από το άρθρο 77, στοιχείο α', του κανονισμού 575/2013, με αποτέλεσμα η ΕΚΤ να συναγάγει το συμπέρασμα ότι, από την ημερομηνία αυτή, η παράβαση δεν τελούνταν πλέον εξ αμελείας, αλλά εκ προθέσεως.
- 66 Εξάλλου, ορθώς η ΕΚΤ παρατηρεί, με τα δικόγρατά της, ότι τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα εναλλακτικά μέσα σε σχέση με την επιβολή διοικητικού χρηματικού προστίμου, όπως η άσκηση από την ΕΚΤ των εξουσιών που αντλεί από το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 1024/2013, είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, δεδομένου ότι τα μέσα αυτά δεν μπορούν να συνιστούν πρόσφορα μέτρα κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 61 ανωτέρω. Πράγματι, ο σκοπός για τον οποίο οι εξουσίες αυτές ανατέθηκαν στην ΕΚΤ είναι να της παρασχεθεί η δυνατότητα να μεριμνά για την τήρηση των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας από τα πιστωτικά ιδρύματα και όχι να επιβάλλει κυρώσεις στα εν λόγω ιδρύματα (πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2017, *Crédit mutuel Arkéa κατά ΕΚΤ*, T-712/15, EU:T:2017:900, σκέψη 212).
- 67 Επομένως, η απόφαση της ΕΚΤ να επιβάλει, εν προκειμένω, στην προσφεύγουσα διοικητικό χρηματικό πρόστιμο δεν λήφθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 68 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση και, κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ

- 69 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ θεώρησε ότι ήταν υποχρεωμένη να δημοσιεύσει χωρίς ανωνυμοποίηση τις επιβληθείσες από αυτήν διοικητικές κυρώσεις, εκτός αν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' ή β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ. Η ΕΚΤ εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι η ζημία που θα μπορούσε να της προκαλέσει η δημοσίευση της επωνυμίας της σε συνδυασμό με την κύρωση που της επιβλήθηκε ήταν μεγαλύτερης εκτάσεως από εκείνη που είναι σύμφυτη με αυτό το είδος δημοσιεύσεως.
- 70 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ, αποφασίζοντας τη δημοσίευση του επιβληθέντος χρηματικού προστίμου χωρίς απαλοιφή της επωνυμίας της, παρέβη το άρθρο 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, καθόσον εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια τέτοια δημοσίευση δεν ήταν ικανή να της προκαλέσει δυσανάλογη ζημία.
- 71 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη από την Επιτροπή, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 72 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, «[η] ΕΚΤ δημοσιεύει κάθε κύρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είτε έχει ανακληθεί είτε όχι, στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τους [όρους] που καθορίζονται στη σχετική νομοθεσία της Ένωσης».

73 Το άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM προβλέπει τα εξής:

«1. Η ΕΚΤ δημοσιεύει χωρίς περιττή καθυστέρηση στον δικτυακό τόπο της κάθε απόφαση επιβολής διοικητικού χρηματικού προστίμου του άρθρου 120 σε εποπτευόμενη οντότητα συμμετέχοντος κράτους μέλους, καθώς και πληροφορίες για το είδος και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα της εποπτευόμενης οντότητας, αφού η εν λόγω απόφαση έχει κοινοποιηθεί στη θιγόμενη εποπτευόμενη οντότητα, εκτός εάν η κατά τα ανωτέρω δημοσίευση:

[...]

β) θα προκαλούσε, στο μέτρο που τούτο μπορεί να προσδιοριστεί, δυσανάλογη ζημία στην οικεία εποπτευόμενη οντότητα.

Στις ως άνω περιπτώσεις, αποφάσεις σχετικά με διοικητικές κυρώσεις δημοσιεύονται ανώνυμα. Εναλλακτικά, αν πιθανολογείται ότι οι εν λόγω περιστάσεις θα παύσουν να συντρέχουν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, η δημοσίευση κατά την παρούσα παράγραφο μπορεί να αναβάλλεται για ανάλογο χρονικό διάστημα.»

74 Εν προκειμένω, εγείρεται, κατά πρώτο λόγο, ζήτημα ως προς την έννοια που πρέπει να δοθεί στην προϋπόθεση κατά την οποία η δημοσίευση της ταυτότητας της οντότητας στην οποία επιβλήθηκε κύρωση πρέπει να της προκαλεί «δυσανάλογη ζημία», προκειμένου η δημοσίευση αυτή να γίνει ανωνύμως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM.

75 Κατά την προσφεύγουσα, η προϋπόθεση αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαιτεί στάθμιση της σοβαρότητας της επίμαχης συμπεριφοράς σε σχέση με τα αποτελέσματα της δημοσιεύσεως, λαμβανομένης υπόψη της κατασταλτικής φύσεως της δημοσιεύσεως αυτής και προκειμένου να τηρηθεί το τεκμήριο αθωότητας της εμπλεκόμενης οντότητας.

76 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη από την Επιτροπή, προβάλλει κατ' ουσίαν ότι η σοβαρότητα της παραβάσεως δεν αποτελεί στοιχείο που ασκεί επιρροή κατά την εφαρμογή του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο EEM.

77 Προκειμένου να προσδιοριστεί η έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο EEM, πρέπει να ληφθεί υπόψη όχι μόνον το γράμμα της διατάξεως αυτής, αλλά και το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2005, VEMW κ.λπ., C-17/03, EU:C:2005:362, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

78 Επιπλέον, από πάγια επίσης νομολογία προκύπτει ότι ένας εκτελεστικός κανονισμός πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο προς τις διατάξεις του βασικού κανονισμού (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Pie Optiek, C-376/11, EU:C:2012:502, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, δεδομένου ότι ο κανονισμός για το πλαίσιο EEM εκδόθηκε βάσει του άρθρου 33, παράγραφος 2, του κανονισμού 1024/2013, πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του τελευταίου.

79 Όσον αφορά, πρώτον, τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM, από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως προκύπτει ότι αυτή προβλέπει την κατ' αρχήν δημοσίευση κάθε αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται διοικητικό χρηματικό πρόστιμο –χωρίς να κάνει αναφορά στη σοβαρότητα της επίμαχης παραβάσεως– και ότι μεταξύ των πληροφοριών που δημοσιοποιούνται περιλαμβάνεται η ταυτότητα της οντότητας που υπόκειται στη σχετική προληπτική εποπτεία. Επομένως, μόνο κατ' εξαίρεση και σε δύο περιοριστικώς απαριθμούμενες περιπτώσεις, οι αποφάσεις σχετικά με τα διοικητικά χρηματικά πρόστιμα δημοσιεύονται ανωνύμως ή επιτρέπεται να καθυστερήσει η δημοσίευσή τους.

- 80 Επιπλέον, το άρθρο 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο EEM δεν μνημονεύει τον βαθμό σοβαρότητας της επίμαχης παραβάσεως ως στοιχείο ικανό να ασκήσει επιρροή κατά την εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής.
- 81 Επομένως, από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM προκύπτει ότι η σοβαρότητα της παραβάσεως την οποία έχει διαπράξει πιστωτικό ίδρυμα δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο οσάκις η ΕΚΤ πρέπει να αποφασίσει αν θα εφαρμόσει την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.
- 82 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, κατά το οποίο «[η] ΕΚΤ δημοσιεύει κάθε κύρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είτε έχει ανακληθεί είτε όχι». Από τα ανωτέρω έπεται κατ' ανάγκην ότι κάθε κύρωση πρέπει, κατ' αρχήν, να δημοσιεύεται, ανεξαρτήτως της σοβαρότητας της επίμαχης παραβάσεως.
- 83 Τρίτον, το ανωτέρω συμπέρασμα επιρρωννύεται και από τη συνεκτίμηση της οδηγίας 2013/36.
- 84 Πράγματι, η οδηγία 2013/36, στο μέτρο κατά το οποίο καθορίζει το καθεστώς των κυρώσεων που επιβάλλονται για τις παραβάσεις του κανονισμού 575/2013, αποτελεί μέρος του νομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 18 του κανονισμού 1024/2013, όπως προκύπτει από τις αναφορές του άρθρου αυτού στη «σχετική νομοθεσία της Ένωσης».
- 85 Κατά την αιτιολογική σκέψη 38 της οδηγίας 2013/36, «[γ]ια να διασφαλιστεί ο αποτρεπτικός χαρακτήρας των διοικητικών κυρώσεων, θα πρέπει κανονικά να δημοσιεύονται, εκτός από σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις». Επομένως, βούληση του νομοθέτη ήταν, κατ' αρχήν, να δημοσιεύονται όλες οι κυρώσεις, τούτο δε προκειμένου να διασφαλίζεται το αποτρεπτικό αποτέλεσμά τους.
- 86 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το άρθρο 68 της οδηγίας 2013/36, το οποίο αφορά τους λεπτομερείς κανόνες δημοσίευσης των διοικητικών κυρώσεων από τις αρμόδιες αρχές, ακολουθεί, ως προς το σημείο αυτό, προσέγγιση ανάλογη με εκείνη του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM, δεδομένου ότι, αφενός, η διάταξη αυτή επίσης καθιερώνει την κατ' αρχήν δημοσίευση όλων των επιβαλλόμενων κυρώσεων, χωρίς να μνημονεύει τον βαθμό σοβαρότητας της επίμαχης παραβάσεως, και, αφετέρου, στις εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτό ουδόλως γίνεται μνεία του εν λόγω βαθμού σοβαρότητας.
- 87 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο EEM, η οποία αφορά τον «δυσανάλογο» χαρακτήρα της ζημίας που προκαλείται από τη δημοσίευση χωρίς απαλοιφή της επωνυμίας της επίμαχης οντότητας, πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς και μόνο με βάση την αξιολόγηση των συνεπειών που θα είχε η μη απαλοιφή της επωνυμίας της εμπλεκόμενης οντότητας στην κατάσταση της τελευταίας, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός σοβαρότητας της παραβάσεως που διαπιστώθηκε σε βάρος της.
- 88 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από την έμφαση την οποία προσδίδει η προσφεύγουσα στην ανάγκη να ερμηνεύεται η ως άνω διάταξη υπό το πρίσμα της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας.
- 89 Βεβαίως, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται με γνώμονα τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των γενικών αρχών του δικαίου των οποίων την τήρηση διασφαλίζει το Δικαστήριο και τα οποία έχουν πλέον κατοχυρωθεί με τον Χάρτη (βλ. απόφαση της 25ης Μαΐου 2016, Meroni, C-559/14, EU:C:2016:349, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 90 Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του σαφέστατου νοήματος τόσο του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ όσο και του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, δεν είναι δυνατή καμία απόκλιση από την ερμηνεία που απορρέει από τις σκέψεις 79 έως 87 ανωτέρω. Πράγματι, αν μια τέτοια απόκλιση ήταν δυνατή, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας των διατάξεων του παράγωγου δικαίου της Ένωσης θα μπορούσε να αποτελέσει βάση για ερμηνεία *contra legem*, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να γίνει δεκτό (πρβλ. διάταξη της 17ης Ιουλίου 2015, ΕΕΒ κατά Επιτροπής, T-685/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:560, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Όσον αφορά διάταξη της οποίας το νόημα είναι σαφές και μη διφορούμενο, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να ελέγξει μόνο, σε περίπτωση παρεμπόμπουσας αμφισβητήσεως της νομιμότητας της επίμαχης διατάξεως κατά την έννοια του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, αν αυτή συνάδει προς τις διατάξεις της Συνθήκης και τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.
- 91 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας σε σχέση με το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, όχι για τον λόγο ότι η διάταξη αυτή προβλέπει την κατ' αρχήν δημοσίευση των διοικητικών χρηματικών προστίμων ανεξαρτήτως της σοβαρότητας της παραβάσεως, αλλά αποκλειστικώς και μόνο, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, κατά το μέρος που η εν λόγω διάταξη προβλέπει τη δημοσίευση των εν λόγω προστίμων πριν από την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 92 Κατά δεύτερο λόγο, πρέπει να ελεγχθεί αν ορθώς η ΕΚΤ έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η δημοσίευση της κυρώσεως, χωρίς ανωνυμοποίηση, δεν θα προκαλούσε «δυσανάλογη ζημία» στην προσφεύγουσα κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.
- 93 Συναφώς, πρέπει εκ προοιμίου να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να ασκήσει έλεγχο πλήρους δικαιοδοσίας επί της αναλογικότητας της δημοσίευσής της κυρώσεως που της επιβλήθηκε.
- 94 Συγκεκριμένα, ακόμη και αν γινόταν δεκτό, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι το Γενικό Δικαστήριο ασκεί έλεγχο πλήρους δικαιοδοσίας, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, επί των κυρώσεων που επιβάλλει η ΕΚΤ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013, η έκταση του εν λόγω ελέγχου πλήρους δικαιοδοσίας θα περιοριζόταν, σε αντίθεση με τον έλεγχο νομιμότητας που προβλέπει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, αυστηρώς και μόνο στον καθορισμό του ύψους της κυρώσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2016, Galp Energía España κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-603/13 P, EU:C:2016:38, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 95 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δύναται να ασκήσει μόνον έλεγχο νομιμότητας όσον αφορά την εφαρμογή, από την ΕΚΤ, του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.
- 96 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η δημοσίευση της κυρώσεως, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των συνεπειών της, είναι δυσανάλογη σε σχέση με την περιορισμένη σοβαρότητα της παραβάσεως και τη βραχεία διάρκειά της. Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα τονίζει την καλή της πίστη, τη διαφάνεια της δράσεώς της στην αγορά και τη συνεργασία της κατά τη διοικητική διαδικασία. Δεύτερον, θεωρεί ότι το ύψος του διοικητικού χρηματικού προστίμου είναι, αφ' εαυτού, επαρκές προκειμένου να διασφαλιστεί το αποτρεπτικό του αποτέλεσμα. Τρίτον, υπογραμμίζει τη βαρύτητα των συνεπειών της δημοσίευσής, η οποία προκαλεί την προσβολή της φήμης της, με περαιτέρω αποτέλεσμα τη μείωση της αγοραίας αξίας των μετοχών της. Αναφερόμενη σε μελέτη του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης (Ηνωμένο Βασίλειο) σχετικά με το ζημιογόνο αποτέλεσμα που έχει προκαλέσει στη φήμη επιχειρηματικών φορέων δείγμα μέτρων εκτελέσεως της κανονιστικής ρυθμίσεως, υποστηρίζει ότι οι αρνητικές συνέπειες για τη φήμη είναι κατά πολύ μεγαλύτερες, και μάλιστα δεν έχουν καμία σχέση με το ύψος της κυρώσεως. Επομένως, η δημοσίευση κυρώσεως, το ύψος της οποίας αντιστοιχεί μόνο σε

ποσοστό 0,03 % του κύκλου εργασιών, παρίσταται δυσανάλογη. Επιπλέον, η προσφεύγουσα μνημονεύει τις συνέπειες τις οποίες είχε η δημοσίευση κυρώσεως που επέβαλε η ΕΚΤ σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα επί της αξίας των μετοχών του.

- 97 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί περιορισμένης σοβαρότητας της διαπραχθείσας από αυτήν παραβάσεως, τα επιχειρήματα αυτά, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 74 έως 91 ανωτέρω, δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της αρνήσεως της ΕΚΤ να εφαρμόσει, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, την εξαίρεση του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο EEM.
- 98 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τις συνέπειες της δημοσίευσής της επιβληθείσας σε αυτήν κυρώσεως, από τα επιχειρήματα αυτά προκύπτει απλώς και μόνον ότι η δημοσίευση διοικητικών κυρώσεων που έχουν επιβληθεί σε πιστωτικά ιδρύματα μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο στη φήμη τους. Εντούτοις, για τους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 85 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πρόκειται για συνέπεια την οποία έλαβε υπόψη, και μάλιστα επιδίωξε, ο νομοθέτης όταν αποφάσισε να θεσπίσει την κατ' αρχήν δημοσίευση των επιβαλλόμενων στα πιστωτικά ιδρύματα κυρώσεων, προκειμένου να διασφαλίσει τον αποτρεπτικό χαρακτήρα τους.
- 99 Επομένως, προκειμένου να θεμελιωθεί υποχρέωση της ΕΚΤ να εφαρμόσει το άρθρο 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο EEM, θα πρέπει τα αποτελέσματα που επάγεται η δημοσίευση της κυρώσεως χωρίς ανωνυμοποίηση να είναι ικανά να υπερβούν εκείνα που απορρέουν από την προσβολή της φήμης η οποία είναι σύμφυτη με τη δημοσίευση αυτή. Πλην όμως, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση εν προκειμένω.
- 100 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη

- 101 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η ΕΚΤ, προβλέποντας τη δημοσίευση της προσβαλλομένης αποφάσεως πριν από την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, παρέβη τη διάταξη αυτή, καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη. Προβάλλει συναφώς δύο αιτιάσεις. Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, καθόσον το άρθρο αυτό αντιβαίνει στο άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 47 του Χάρτη. Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην ΕΚΤ ότι δεν ερμήνευσε ούτε εφάρμοσε τη φράση «χωρίς περιττή καθυστέρηση», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο EEM, κατά τρόπο που να καθιστά τη διάταξη αυτή σύμφωνη προς το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία συνίσταται σε παρεμπίπτουσα αμφισβήτηση της νομιμότητας του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013

- 102 Κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, καθόσον προβλέπει κανόνα περί υποχρεωτικής δημοσίευσής των διοικητικών χρηματικών προστίμων, ανεξαρτήτως του αν το πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο επιβλήθηκε το πρόστιμο έχει προσβάλει την απόφαση περί επιβολής του, αντιβαίνει στο άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και στο δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής που κατοχυρώνεται με το άρθρο 47 του Χάρτη.

- 103 Συναφώς, υποστηρίζει ότι η άρνηση της ΕΚΤ να δεχθεί το αίτημα δημοσιεύσεως του προστίμου με ανωνυμοποίηση πρέπει να μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ένδικης προσφυγής και ότι η προσφυγή αυτή καθίσταται άνευ αντικειμένου σε περίπτωση δημοσιεύσεως του χρηματικού προστίμου πριν από την άσκηση της προσφυγής. Εξ αυτού συνάγει ότι η ΕΚΤ δεν δύναται να δημοσιεύσει το χρηματικό πρόστιμο πριν από την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής που προβλέπεται με το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 104 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 105 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, «[η] ΕΚΤ δημοσιεύει κάθε κύρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είτε έχει ανακληθεί είτε όχι».
- 106 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013, προβλέποντας τη δημοσίευση της αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεως, ακόμη και στην περίπτωση που η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί, συνιστά απλώς εφαρμογή του άρθρου 278, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ, κατά το οποίο οι «προσφυγές στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα».
- 107 Επομένως, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, ερμηνευομένων σε συμφωνία με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη

– Επί του παραδεκτού της αιτιάσεως

- 108 Η ΕΚΤ και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως.
- 109 Επισημαίνεται ότι, στην επιχειρηματολογία που ανέπτυξε στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν περιορίστηκε να υποστηρίξει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 αντιβαίνει στο άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 47 του Χάρτη. Στα σημεία 117 έως 122 του δικογράφου, παραπονέθηκε επίσης για την ερμηνεία και την εφαρμογή εκ μέρους της ΕΚΤ της φράσεως «χωρίς περιττή καθυστέρηση», η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.
- 110 Ως εκ τούτου, η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται στο υπόμνημα απαντήσεως, με την οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και το άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, ερμηνευόμενα σε συμφωνία με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 47 του Χάρτη, πρέπει να θεωρηθεί ως ανάπτυξη αιτιάσεως που περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της προσφυγής, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 56 ανωτέρω.
- 111 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση είναι παραδεκτή.

– Επί της ουσίας της αιτιάσεως

- 112 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και το άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ πρέπει να ερμηνευθούν σε συμφωνία με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 47 του Χάρτη. Εξ αυτών προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι η ΕΚΤ, οσάκις ενημερώνεται από ορισμένο πιστωτικό ίδρυμα για την πρόθεσή του να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως που αυτή εξέδωσε, πρέπει να του παράσχει τη δυνατότητα να επωφεληθεί πλήρως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως πριν δημοσιεύσει την απόφαση αυτή στον ιστότοπό της.
- 113 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι ενημέρωσε την ΕΚΤ στις 15 Μαρτίου 2018, ήτοι την επομένη της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, για τη βούλησή της να ασκήσει προσφυγή και να ζητήσει την αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως. Προσάπτει στην ΕΚΤ ότι, αρχικώς, ήτοι στις 20 Μαρτίου 2018, την πληροφόρησε ότι η δημοσίευση θα γινόταν μεταξύ των βραδινών ωρών της 21ης Μαρτίου 2018 και της 22ας Μαρτίου 2018. Σε μεταγενέστερο, όμως, χρόνο, η ΕΚΤ αποφάσισε ότι η δημοσίευση αυτή θα λάμβανε χώρα στις 26 Μαρτίου 2018, υπό την προϋπόθεση ότι θα ασκούσαν προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πριν από τις 23 Μαρτίου 2018. Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ, περιορίζοντας την προθεσμία εντός της οποίας η προσφεύγουσα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως και παρέχοντάς της αντιφατικές πληροφορίες όσον αφορά το χρονικό σημείο κατά το οποίο θα δημοσιευόταν το διοικητικό χρηματικό πρόστιμο, παραβίασε την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 114 Στο σημείο 5.10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ΕΚΤ αποφάσισε ότι η επιβληθείσα στην προσφεύγουσα κύρωση θα δημοσιευόταν χωρίς ανωνυμοποίηση στον ιστότοπό της, όπως απαιτούσε το άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.
- 115 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 73 ανωτέρω, το άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ προβλέπει ότι η ΕΚΤ δημοσιεύει στον ιστότοπό της «χωρίς περιττή καθυστέρηση [...] κάθε απόφαση επιβολής διοικητικού χρηματικού προστίμου [...] σε εποπτευόμενη οντότητα συμμετέχοντος κράτους μέλους, καθώς και πληροφορίες για το είδος και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα της εποπτευόμενης οντότητας».
- 116 Επιπλέον, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 72 ανωτέρω, το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 ορίζει ότι, «[η] ΕΚΤ δημοσιεύει κάθε κύρωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είτε έχει ανακληθεί είτε όχι, στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τους [όρους] που καθορίζονται στη σχετική νομοθεσία της Ένωσης».
- 117 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 89 ανωτέρω, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται με γνώμονα τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των γενικών αρχών του δικαίου των οποίων την τήρηση διασφαλίζει το Δικαστήριο και τα οποία έχουν πλέον κατοχυρωθεί με τον Χάρτη.
- 118 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ όφειλε να εφαρμόσει το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και το άρθρο 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, ερμηνεύοντάς τα, κατά τρόπο σύμφωνο προς την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται με το άρθρο 47 του Χάρτη, υπό την έννοια ότι η δημοσίευση χωρίς ανωνυμοποίηση, στον ιστότοπο της ΕΚΤ, της αποφάσεως επιβολής προστίμου που λήφθηκε σε βάρος της δεν μπορούσε να λάβει χώρα πριν από την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως, όπως η προθεσμία αυτή προβλέπεται στο άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 119 Από τον συνδυασμό του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ προκύπτει ότι η υποχρέωση την οποία οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν στην ΕΚΤ και η οποία συνίσταται στη δημοσίευση, κατ' αρχήν χωρίς ανωνυμοποίηση, των αποφάσεων περί επιβολής κυρώσεων, πρέπει να εκτελείται «χωρίς περιττή καθυστέρηση» και «είτε [η κύρωση] έχει ανακληθεί είτε όχι», ήτοι ανεξαρτήτως της ασκήσεως τυχόν προσφυγής.
- 120 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 106 ανωτέρω, η υποχρέωση που υπέχει η ΕΚΤ συνιστά απλώς εφαρμογή του τεκμηρίου νομιμότητας, το οποίο ισχύει, εν γένει, για τις πράξεις των θεσμικών οργάνων και των λοιπών οργανισμών της Ένωσης, και του υποχρεωτικού χαρακτήρα των πράξεων αυτών.
- 121 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 297, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, ΣΛΕΕ, «οι αποφάσεις που καθορίζουν τον αποδέκτη τους, κοινοποιούνται στους αποδέκτες τους και αρχίζουν να παράγουν αποτελέσματα από την κοινοποίησή τους». Επιπλέον, κατ' εφαρμογήν του τεκμηρίου νομιμότητας που ισχύει για τις πράξεις των θεσμικών οργάνων και λοιπών οργανισμών της Ένωσης, έκφανση του οποίου αποτελεί ο κανόνας περί μη ανασταλτικού αποτελέσματος των ενδίκων προσφυγών, όπως έχει προβλεφθεί με το άρθρο 278, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, οι πράξεις αυτές παράγουν έννομα αποτελέσματα καθ' όσο χρόνο δεν έχουν ανακληθεί, ακυρωθεί κατόπιν προσφυγής ακυρώσεως ή κριθεί ανίσχυρες κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας (αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά BASF κ.λπ., C-137/92 P, EU:C:1994:247, σκέψη 48, και της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, σκέψη 74).
- 122 Η υποχρέωση της ΕΚΤ να δημοσιεύει, κατ' αρχήν χωρίς ανωνυμοποίηση, τις αποφάσεις περί επιβολής κυρώσεων αμελλητί και ανεξαρτήτως της τυχόν ασκήσεως προσφυγής απορρέει κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, καθώς και, εν γένει, από το τεκμήριο νομιμότητας και τον υποχρεωτικό χαρακτήρα των πράξεων των θεσμικών οργάνων και λοιπών οργανισμών της Ένωσης, όπερ σημαίνει ότι δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο σύμφωνης ερμηνείας, όπως εκείνη την οποία ζητεί η προσφεύγουσα, διότι κάτι τέτοιο θα είχε ως αποτέλεσμα μια *contra legem* ερμηνεία, την οποία απαγορεύει η νομολογία (βλ. σκέψη 90 ανωτέρω).
- 123 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα σύμφωνη ερμηνεία, κατά την οποία η ΕΚΤ όφειλε να αναμείνει έως την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως πριν δημοσιεύσει, χωρίς ανωνυμοποίηση, την απόφαση επιβολής προστίμου στην προσφεύγουσα, διότι η ερμηνεία αυτή αντιβαίνει στο σαφές και ακριβές γράμμα των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, οι οποίες αποτελούν τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 124 Αν γινόταν δεκτή μια τέτοια ερμηνεία, η απειλή και μόνο ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ κατά των αποφάσεων που εκδίδει η ΕΚΤ βάσει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 132 παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ θα σήμαινε ότι η ΕΚΤ καλείται να μεταθέτει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών σε ημερομηνία μετά την εκπνοή της προθεσμίας του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα να θίγονται, κατά τον τρόπο αυτό, το τεκμήριο νομιμότητας και ο υποχρεωτικός χαρακτήρας των εν λόγω αποφάσεων. Από τη νομολογία προκύπτει, όμως, ότι το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης δεν θίγει, κατ' αρχήν, το τεκμήριο νομιμότητας και τον υποχρεωτικό χαρακτήρα των πράξεων των θεσμικών οργάνων και λοιπών οργανισμών της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 27ης Ιουνίου 2000, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-404/97, EU:C:2000:345, σκέψη 57, της 22ας Μαρτίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, C-261/99, EU:C:2001:179, σκέψη 26, και της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, C-1/00, EU:C:2001:687, σκέψη 84).

- ¹²⁵ Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθούν η δεύτερη αιτίαση και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως καθώς και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹²⁶ Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της ΕΚΤ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της ΕΚΤ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- ¹²⁷ Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Επομένως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η VQ υποχρεούται να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Παπασάββας

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουλίου 2020.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	6
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας	6
Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη	6
Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας	8
– Επί του παραδεκτού της αιτιάσεως	8
– Επί της ουσίας της αιτιάσεως	9
Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 132, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ	10
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη	14
Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία συνίσταται σε παρεμπίπτουσα αμφισβήτηση της νομιμότητας του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013	14
Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 1024/2013 και του άρθρου 132, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ, ερμηνευομένων σε συμφωνία με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη	15
– Επί του παραδεκτού της αιτιάσεως	15
– Επί της ουσίας της αιτιάσεως	16
Επί των δικαστικών εξόδων	18